

ARTICLE D'OPINIÓ DE LA MINISTRA ALEMANYA D'ALIMENTACIÓ, AGRICULTURA, I PROTECCIÓ DEL CONSUMIDOR

Ilse Aigner

Enginyeria genètica, s'ha de donar prioritat a la seguretat? Ha de poder aplicar-se l'enginyeria genètica de plantes en l'agricultura o no? La pregunta provoca arreu fortes i emocionals discussions. Els pros i els contres es troben enfrontats sense possibilitat de reconciliació. Per tecnologies noves com l'enginyeria genètica de plantes, i abans de l'alliberament de plantes genèticament modificades s'ha de investigar profundament: Podem descartar danys per la salut humana i pel medi ambient, també a llarg plaç? Per altra banda no podem descartar les oportunitats que ofereix globalment l'enginyeria genètica

A la indústria (enginyeria genètica blanca) o a la medicina (enginyeria genètica vermella) no podem ja deixar de banda l'enginyeria genètica.

També aquí va haver al començament molt de rebuig. Quan es va començar a veure les utilitats pels éssers humans, va créixer l'acceptació.

Moltes persones, per exemple els diabètics, empen cada dia medicaments fabricats amb enginyeria genètica. Insulina humana produïda mitjançant enginyeria genètica és primer més tolerada i per altra banda es practica la protecció dels animals. Teràpies genètiques per la cura de greus malalties es troben ara en desenvolupament.

De la mateixa manera hauria de poder demostrar la enginyeria de plantes on es troba la seva utilitat.

Ja no es tracta de la qüestió si volem o no enginyeria genètica. La qüestió pot només ser aquesta:

En quins àmbits la volem aplicar? On hauríem de mantenir reserves?

La decisió depèn de l'estat del coneixement científic. S'hauria de considerar cas per cas. I hi ha diferències entre l'enginyeria genètica blanca, vermella i verda (la de plantes). Posem per cas per exemple que apareixin problemes amb un medicament al mercat. Aquest es pot treure ràpidament de la circulació. Les característiques de plantes genèticament modificades, que es transmeten a altres plantes de conreu o salvatge, ja no es poden tirar enrere. Precisament per això necessitem a més de la recerca en l'aplicació, la recerca en la seguretat. I necessitem diferenciar entre investigació, etiquetatge i conreu.

Investigació:

Com a país pobre en recursos naturals, Alemanya ha d'apostar per la ciència, recerca i innovació tecnològica. Perquè aquí resideix el nostre estat de benestar: ara com al futur. Té sentit participar en una investigació que s'està practicant de manera activa a tot el món. Això

val per l'enginyeria genètica en general com especialment per la de plantes en particular (també per la recerca en seguretat que sorgeix en aquest context) Precisament perquè no sabem el que podem saber en el futur, necessitem la investigació en aquest àmbit. Al cap i a la fi no hauríem de deixar aquest camp a altres, per després eventualment haver-nos de conformar amb els productes resultants de la seva investigació. Necessitem uns coneixements segurs i per això no podem confiar en les dades del fabricant.

Etiquetatge:

Els productes modificats genèticament es troben ara en gran mesura al mercat. Respecte a la seva alimentació els consumidors volen claredat. Hem desenvolupat la normativa d'etiquetatge "Sense enginyeria genètica". El pinso pels animals i els aliments no poden contenir ingredients genèticament modificats, si porten aquesta etiqueta. Ara depèn de les empreses d'aliments i del comerç, d'utilitzar aquestes possibilitats. En diàleg amb la indústria està elaborant el meu ministeri més mesures per recolzar aquest procés

Conreu

A diferència d'altres regions del món a Europa només s'ha autoritzat el conreu del blat de moro genèticament modificat MON 810 de l'empresa Monsanto. El conreu es troba regulat per una normativa estat que prescriu distàncies de 150 metres a conreus convencionals i 300 metres a conreus ecològics. L'autorització del MON 810 es va fer al 1998 a tot l'àmbit de la Unió Europea i es troba davant d'una nova autorització. Molts països (França, Grècia, Àustria i Hongria) han prohibit la continuació del seu conreu l'any 2007. Alemanya i el llavors ministre Horst Seehofer es van decidir per un altre camí. El conreu està permès només en llocs sota monitoratge. L'informe sobre el seguiment d'aquest pla de monitoratge es presenta aquest mes. L'estudiarem a fons. El pla de monitoratge posava altes exigències de seguretat al conreu i aquestes s'ha d'haver complert escrupolosament. En cas que no, no em queda més alternativa que la prohibició.

La diferència entre Alemanya i els altres països, que s'han posicionat contra el conreu, està en les diferents posicions a nivell nacional alemany. Dins de la República federal alemanya hi ha posicions contraposades. Una posició clara de la CSU i meua contra el conreu no porta encara a cap majoria a escala nacional.

Una majoria per una prohibició general a Alemanya no es pot aconseguir des d'aquest punt de vista.

Per això jo em posiciono per tal que la decisió sobre el conreu de l'enginyeria genètica de plantes es pugui decidir en el futur localment (regions (laender) o en les comarques.

A Europa tenim varietat de situacions, diferents estructures, tradicions i formes d'economia, també en l'agricultura. El Consell de Ministres del

Medi Ambient però, no ha obert aquesta possibilitat en la reunió de desembre. Només unions voluntàries entre els propietaris de terres són ara per ara possibles.

Però tot i això estic a favor d' un major poder de decisió per les regions. Aconseguir canvis a nivell europeu es un procés a llarg plaç i complicat. Per això comprovaré ara mateix, si es possible dins del dret alemany, el permetre regions lliures de transgènics. Especialment en zones de petites parcel·les com a Baviera, seria això una aposta raonable.

Una Baviera lliure de transgènics seria un objectiu desitjat per moltes persones. Però segons l'actual dret europeu no és possible. Per això ha presentat la comissió una proposta a començament de març al Consell de Medi Ambient per aixecar la prohibició del conreu a Àustria i Hongria. Jo sóc com el ministre de medi ambient de l'opinió, que no s'hauria de prohibir a altres països que declarin una prohibició del conreu. Dins del govern hi ha, però, diferents opinions.

Trobar solucions a l'enginyeria genètica de plantes, que tinguin en consideració els diferents objectius i punts de vista a tota la República federal , és una empresa complicada.

Però el debat social ha de continuar-hi ho ha de fer de manera augmentativa i transparent. Finalment necessitem majories polítiques-tan a nivell nacional alemany com a nivell europeu. El meu objectiu és , en el sentit del principi de subsidiarietat traspasar la decisió del conreu a les regions.

Llavors podem decidir a Baviera, si conreem plantes genèticament modificades o no.

Per això lluito jo, a nivell nacional alemany, i a nivell europeu.

<http://www.ilse-aigner.de/index.php?objektid=1921>